

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 sierpnia 2018 roku

Sąd Rejonowy Gdańsk – Południe w Gdańsku II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Jachniewicz

Protokolant: Artur Pokojski

Przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Gdańsku A. R.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 9.01.2018r., 13.02.2018r., 16.03.2018r., 12.04.2018r., 15.05.2018r., 29.05.2018r., 27.07.2018r., 09.08.2018r., 09.08.2018r., 10.08.2018r., 17.08.2018r. sprawy:

H. M., wcześniej P., z domu G., córki M. i H. z domu R., oskarżonej o to, że:

W okresie od maja 2000r. do października 2003r. w G., działając z góry powziętym zamiarem, wspólnie i w porozumieniu ze S. S. (1), B. O. (1), R. S., A. O., w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wykorzystując uzależnienie kanclerza szkoły S. S. (1) zobowiązanego na podstawie statusu do prawidłowego i racjonalnego zajmowania się sprawami majątkowymi uczelni, wielokrotnie wydała mu polecenia zawarcia niekorzystnych i fikcyjnych umów ze spółkami (...) oraz posłużenia się dokumentami w postaci faktur poświadczających nieprawdę, doprowadzając do nadużycia przez S. S. (1) udzielonych mu statutem uprawnień do racjonalnego i prawidłowego zajmowania się sprawami majątkowymi uczelni, czym wyrządziła G. Wyższej Szkole (...) w G. szkodę majątkową w wielkich rozmiarach wartości 3.766.911,67 zł i tak:

- umowa cesji praw z dnia 3.07.2000r regulującą zobowiązanie spółki (...) w kwocie 68.000,00zł
- umowa darowizny z dnia 4.09.2001 r na rzecz spółki (...) w kwocie 180.000,00zł
- umowa nr (...) z 1.10.2000r o świadczenie usług rekrutacyjnych przez spółkę (...), obciążająca karą 400.000zł (...)
- umowa z dnia 6.02.2002r o świadczenie usług doradztwa przez spółkę (...) - na łączną kwotę 244.000zł
- umowa z dnia 4.11.2002r o świadczenie usług konsultingowych przez spółkę (...) - na łączną kwotę 58.560,00zł
- umowa pożyczki z 14-05-2001 r. pomiędzy (...) a PW (...) na kwotę 300 000,00 zł
- umowa pożyczki z 15-07-2002 r. pomiędzy (...) a (...) Sp. z o.o. na kwotę 80 000,00 zł
- umowa pożyczki z 25-07-2002 r. pomiędzy (...) a (...) Sp. z o.o. na kwotę 170 000,00 zł
- umowa pożyczki z 23-10-2002 r. pomiędzy (...) a (...) Sp. z o.o. na kwotę 100 000,00 zł
- umowa pożyczki z 06-12-2002 r. pomiędzy (...) a (...) Sp. z o.o na kwotę 50 000,00 zł
- umowa pożyczki z 04-02-2003 r. pomiędzy (...) a (...) Sp. z o.o. na kwotę 60 000,00 zł
- umowa pożyczki z 28-02-2003 r. pomiędzy (...) a (...) Sp. z o.o. na kwotę 100 000,00 zł
- umowa pożyczki z 30-07-2003 r. pomiędzy (...) a (...) Sp. z o.o. na kwotę 110 000,00 zł.

- umowa o pracę z dnia 1.03.2002r A. L. - wypłacono wynagrodzenie w kwocie 99.708.62zł
- umowa o pracę z dnia 4.09.2002r R. S. - wypłacono wynagrodzenie 503.797,65zł
- umowa o pracę z dnia 1.07.2003r E. O. - wypłacono wynagrodzenie 31.000zł
- umowa o pracę z dnia 3.08.2002r A. O. - wypłacono wynagrodzenie 422.800,00zł
- umowa o pracę z dnia 6.02.2002r B. O. (1) - wypłacono wynagrodzenie 474.045,40zł
- umowa o pracę z dnia 1.04.2002r H. P. (1) - wypłacono wynagrodzenie 34.500zł
- decyzje o przyznaniu w okresie luty 2002 do październik 2003r nagród pracowniczych za szczególne osiągnięcia A. O., R. S., B. O. (1) o łącznej kwocie - 280.500,00zł
- faktura VAT nr (...) z dnia 20.02.2002
- faktura VAT nr (...) z dnia 26.08.2002
- faktura VAT nr (...) z dnia 14.03.2002
- faktura VAT nr (...) z dnia 11.04.2002
- faktura VAT nr (...) z dnia 07.05.2002
- faktura VAT nr (...) z dnia 20.06.2002
- faktura VAT nr (...) z dnia 07.11.2002
- faktura VAT nr (...) z dnia 10.12.2002
- faktura VAT nr (...) z dnia 07.01.2003
- faktura VAT nr (...) z dnia 31.01.2003
- faktura VAT nr (...) z dnia 31.03.2003
- faktura VAT nr (...) z dnia 15.04.2003
- faktura VAT nr (...) z dnia 7.07.2003
- faktura VAT nr (...) z dnia 7.07.2003
- faktura VAT nr (...) z dnia 1.08.2003

tj. o przestępstwo z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 296 § 1, § 2, § 3 k.k. w zw. z art. 21 § 2 k.k. w zb. z art. 271 § 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k.

I. Oskarżoną H. M. uznaje za winną popełnienia zarzucanego jej przestępstwa, z tym ustaleniem, że działała ona wspólnie i w porozumieniu z B. O. (1) i A. O. i nie wydawała ona S. S. (1) własnych poleceń, a jedynie przekazywała mu polecenia wydawane przez B. O. (1) i A. O., nakłaniając tym samym S. S. (1) do popełnienia przestępstwa, przestępstwo to kwalifikuje z art. 18 § 2 k.k. w zw. z art. 296 § 1, 2 i 3 k.k. w zw. z art. 21 § 2 k.k. w zb. z art. 271 § 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i za to, przy zastosowaniu art. 11 § 3 k.k., 19 § 1 k.k., art. 4 § 1 k.k., na podstawie art. 296 § 3 k.k. skazuje ją na karę 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, a na mocy art. 33 § 1, 2 i

3 k.k. wymierza jej karę grzywny w wymiarze 160 (sto sześćdziesiąt) stawek dziennych grzywny po 20 (dwadzieścia) złotych każda stawka;

II. Na mocy art. 69 § 1 i 2 k.k., art. 70 § 1 pkt 1 k.k., przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k., wykonanie orzeczonej wobec oskarżonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres 3 (trzech) lat próby;

III. Na mocy art. 63 § 1 k.k., przy zastosowaniu art. 4 § 1 k.k. na poczet orzeczonej wobec oskarżonej w punkcie I wyroku kary grzywny zalicza oskarżonej okres pozbawienia wolności w sprawie od dnia 17 listopada 2003 roku od godz. 6.10 do dnia 03 lutego 2004r. do godziny późniejszej niż 6.10 (tj. 79 dni) przyjmując, że jeden dzień pozbawienia wolności równa się dwóm stawkom dziennym grzywny;

IV. Na mocy art. 624 § 1 k.p.k. w zw. z art. 626 § 1 k.p.k., art. 633 k.p.k. obciąża oskarżoną kosztami postępowania w części w kwocie 1000 (tysiąc) złotych, zwalniając ją od obowiązku poniesienia pozostałych kosztów postępowania w sprawie.

Sygn. akt II K 989/17

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

H. P. (1) (obecnie M.) poznała i związała się z B. O. (1), kiedy pracowała na parkingu w P.. B. O. (1) rozstał się z żoną i zamieszkał z H. P. (1) w P.. H. P. (1) została początkowo zatrudniona przez B. O. (1) jako sprzątaczką w (...) Pracy (...) w P., stworzonym dla wykładowców Bałtyckiej Wyższej Szkoły (...) w K.. W kolejnych latach, za sprawą B. O. (1) H. P. (1) znajdowała zatrudnienie w na umowę zlecenie lub o pracę w spółkach kontrolowanych przez B. O. (1). W spółce (...) została formalnie zatrudniona od dnia 15.05.2000 roku. W 2001 roku została zatrudniona na umowę zlecenie w G. Wyższej Szkole (...) ((...)). Na umowę o pracę została zatrudniona w (...) w dniu 1 kwietnia 2001 r. jako specjalista ds. rekrutacji. Wcześniej – w dniu 1 marca 2002r. H. P. (1) podpisała umowę o pracę w spółce (...). Nadto w dniu 1 października 2002r. H. P. (1) została zatrudniona w Wyższej Szkole (...) w P. jako kwestor. Większość tych umów miała charakter fikcyjny, tj. nie związany ze świadczeniem realnej i stałej pracy przez H. P. (1). W początkowym okresie H. P. (1) przychodziła czasem do pracy w (...). Potem jednak pojawiała się w szkole coraz rzadziej, głównie jako osoba towarzysząca B. O. (1) i nie w celu świadczenia pracy. Pod koniec 2002r. na polecenie B. O. (1) pracownicy księgowości (...) L. P. (1) i U. R. rozpoczęły naukę H. P. (1) podstaw księgowości, nauka ta jednak nie przynosiła efektów i H. P. (1) po jakimś czasie z niej zrezygnowała.

W między czasie – w 2001 roku u B. O. (1) zdiagnozowano chorobę nowotworową. Począwszy od marca 2001 B. O. (1) często przebywał w szpitalu na oddziale hematologii. Wówczas opiekowała się nim H. P. (1). H. P. (1) jeździła także z B. O. (1) na wszelkie spotkania służbowe jako osoba towarzysząca, uczestnicząc w rozmowach na temat funkcjonowania (...), spółki (...), A., czy Wyższej Szkoły (...) w P..

Dowód: częściowo wyjaśnienia H. P. (1) – k. 4506 – 4509; informacja z ZUS –k. 361, umowa o pracę – k. 376 – 380; karty wynagrodzeń –k. 382-383; informacja o umowach –k. 953; informacja ze szpitala –k. 54-56

G. Wyższa Szkoła (...) (dalej (...)) została powołana aktem notarialnym w dniu 26 marca 1999 r. Założycielem uczelni była Bałtycka Wyższa Szkoła (...) w K., której kanclerzem był R. S.. Założycielem wspomnianej uczelni była z kolei spółka (...) (której udziałowcem był m.in. R. S., a pracownikiem A. O. i S. S. (1)), która uchwałą z dnia 25 marca 1999r. wyraziła zgodę na utworzenie G. Wyższej Szkoły (...). Po utworzeniu (...) jej rektorem został prof. W. T. (1), a kanclerzem został Z. G.. W dniu 26 maja 2000r. kanclerzem (...) został S. S. (1).

Dowód: zeznania W. T. (1) k. 212-217, 1452-1453, 2487 – 2492, 2528 – 2535, 3223, 3705-3707, 4486 – 4489, zeznania S. S. (1) – k. 327-332, 803-807, 881-883, 2087-2090, 2458, 3194, 3558, 4476v – 4478, wypis z rejestru niepaństwowych uczelni zawodowych k. 1438, powołanie k. 2587, pismo Rektora w sprawie powołania k. 2588

W dniu 19 kwietnia 2000 r. doszło do powstania spółki (...) sp. z o.o. z siedzibą w G.. Udziałowcami spółki zostali: B. O. (1) (40 udziałów po 50 zł), A. O. (16 udziałów po 50 zł), M. K. (12 udziałów po 50 zł) i W. T. (1) (12 udziałów po 50 zł). Prezesem jednoosobowego Zarządu Spółki (...) został B. O. (1). Spółka miała się zajmować stosunkowo szeroką działalnością usługową, w tym m.in. działalnością szkoleniową i doradcą. W roku założenia oraz w 2001 r. Spółka (...) nie podjęła jednak żadnej działalności.

Dowód: zeznania W. T. (1) k. 212-217, 1452-1453, 2487 – 2492, 2528 – 2535, 3223, 3705-3707, 4486 – 4489, zeznania M. K. k. 229-234, 1496-1496- (...), 2064-2065, (...), (...), (...); zeznania S. S. (1) – k. 327-332, 803-807, 881-883, 2087-2090, 2458, 3194, 3558, 4476v – 4478, częściowo zeznania B. O. (1) k. 483-491, 1121-1125, 2074 – 2076, 2461-2462; opinia biegłego rewidenta k. 1779-1809.

W związku z postawieniem Bałtyckiej Wyższej Szkoły (...) w stan upadłości, w dniu 5 lutego 2002 r., za zgodą Ministra Edukacji Narodowej i Sportu założycielem G. Wyższej Szkoły (...) została spółka (...) sp. z o.o. Spółka zatrudniała jedynie B. O. (1), który pobierał z niej wynagrodzenie jako prezes zarządu, nie świadcząc de facto w spółce pracy. Formalnie w spółce w dniu 1 marca 2002r. zatrudniona została także oskarżona H. P. (1) (obecnie M.) na stanowisku asystentki dyrektora. Zatrudnienie to miało charakter pozorny, bowiem oskarżona nie świadczyła stałej pracy na rzecz spółki. Spółka (...) nie zatrudniała żadnych innych osób (również na umowę zlecenia czy o dzieło). Nie prowadziła tak naprawdę żadnej działalności. Miała natomiast otrzymywać dywidendę z (...). W momencie przejścia funkcji założyciela przez spółkę (...), B. O. (1) i A. O. zaczęli mieć decydujące zdanie w (...), choć i wcześniej ich wpływy były duże z uwagi na bliskie relacje A. O. z R. S. – kanclerzem (...), będącej założycielem (...). Grożąc S. S. (1) i innym pracownikom zwolnieniem z pracy i stosując metody mobbingu, narzucali im swoją wolę co do podpisywania przez (...) niekorzystnych z finansowego punktu widzenia umów, mających de facto na celu wyprowadzenie pieniędzy z (...). H. P. (1), jako partnerka B. O. (1) bardzo często towarzyszyła w.w. w rozmowach na w.w. tematy.

Dowód: zeznania W. T. (1) k. 212-217, 1452-1453, 2487 – 2492, 2528 – 2535, 3223, 3705-3707, 4486 – 4489; zeznania S. S. (1) – k. 327-332, 803-807, 881-883, 2087-2090, 2458, 3194, 3558, 4476v – 4478, opinia biegłego rewidenta k. 1779-1809, pismo (...) do MEN z dnia 7 grudnia 2001 r. o przejęciu obowiązków i praw założyciela k. 1566-1569, pismo (...) do MEN z dnia 3 grudnia 2001 r. o przejęciu obowiązków i praw założyciela k. 1570, pismo A. z dnia 7 grudnia 2001 r. o gotowości przejęcia obowiązków k. 1571, akt notarialny z dnia 8 marca 2002 r. k. 2018-2029; częściowo wyjaśnienia H. P. (1) –k. 448-452, 456, 1050 – 1054, 1148-1152, 2080-2082, 2462-2464, 3168-3169, 3192 – 3194, 3551-3553, 4505- 4509 ;

W celu pozyskania środków finansowych z (...) B. O. (1), w związku z sugestiami obsługującej go kancelarii prawnej, wpadł na pomysł zawarcia przez spółkę (...) z (...) umowy o świadczenie usług doradczych. Kanclerz (...) S. S. (1) niechętnie zgodził się na zawarcie takiej umowy, w obawie o utratę pracy. W rozmowach na temat umowy pomiędzy B. O. (1) a S. S. (1) uczestniczyła także A. O. oraz oskarżona H. P. (1). Umowa taka została zawarta w dniu 6 lutego 2002 roku. Zgodnie z tą umową spółka (...) za przeprowadzanie rzekomych badań rynku edukacyjnego miała od (...) otrzymywać miesięczne wynagrodzenie w kwocie 40.000 złotych. Umowa została zawarta na czas nieokreślony. Umowa została podpisana przez B. O. (1) ze strony spółki (...) oraz przez S. S. (1) ze strony (...). W rzeczywistości spółka (...) nie przeprowadzała żadnych badań rynku dla (...). Co miesiąc do (...) przyjeżdżała w imieniu B. O. (1) i spółki (...) oskarżona H. P. (1), przywożąc wystawione i podpisane przez siebie lub przez B. O. (1) faktury VAT za rzekome usługi doradcze spółki (...) (czasem z fakturami przyjeżdżał B. O. (1)) i przekazywała polecenia B. O. (1) dotyczące zapłaty za faktury. Były to faktury VAT: nr (...) z dnia 20.02.2002, nr (...) z dnia 26.08.2002, VAT nr (...) z dnia 14.03.2002, nr (...) z dnia 11.04.2002, nr (...) z dnia 07.05.2002, nr (...) z dnia 20.06.2002, nr (...) z dnia 07.11.2002, nr (...) z dnia 10.12.2002, nr (...) z dnia 07.01.2003, nr (...) z dnia 31.01.2003, nr (...) z dnia 31.03.2003, nr (...) z dnia 15.04.2003, nr (...) z dnia 07.07.2003, nr (...) z dnia 07.07.2003, nr (...) z dnia 31.08.2003. Na części z tych faktur H. P. (1) podrobiła także, za jego zgodą, podpis B. O. (1).

Ponieważ S. S. (1) domagał się tzw. podkładek, celem wykazania, że umowa została wykonana przez w.w spółkę, H. P. (1) wraz z fakturami lub później przywoziła do szkoły także pozyskane z Internetu wydruki dotyczące rynku edukacyjnego. Gdy S. S. (1) nie chciał zaakceptować faktury bez „podkładki”, H. P. (1) dzwoniła do B. O. (1), na skutek

czego po chwili S. S. (1) otrzymywał od B. O. (1) lub A. O. telefon. W czasie rozmowy był karcony za swoją postawę i grożono mu zwolnieniem z pracy, jeśli nie zaakceptuje faktury do wypłaty.

Wynagrodzenie z w.w umowy było głównym źródłem przychodów Spółki (...). Umowa w tym kształcie obowiązywała do 26 czerwca 2002 r., kiedy to została rozwiązana pismem kanclerza (...) do (...) w związku z tym, że działalnością (...) interesowały się organy ścigania. Rozwiązaną umowę zastąpiono umową o świadczenie usług konsultingowych z 4 listopada 2002 r. podpisaną również przez B. O. (1) i S. S. (1). Wartość tych usług wyceniono na kwotę 6 000,00 zł miesięcznie netto. Umowa miała obowiązywać na czas nieokreślony. W praktyce realizacja tych usług polegała na przedstawianiu przez A., jako załączników (podkładek) do wystawianych comiesięcznych faktur, wydruków z Internetu. Przykładem takich załączników była np. „Oferta inwestycyjna w trójmieście - stan na dzień 15 marca 2002” oraz opinia do „regulaminu wynagradzania G. Wyższej Szkoły (...) w G.”. Wątpliwości, co do zasadności i przydatności tych „usług” miała kwestor Uczelni L. P. (1), dając temu wyraz poprzez wystąpienie do Instytutu Studiów (...) Sp. z o.o., z prośbą o opinię w sprawie świadczeń otrzymywanych przez założyciela wyższej niepublicznej szkoły zawodowej i wypłacanych przez tę uczelnię. Ostatecznie wartość tych usług zafakturowanych i opłaconych przez (...) wyniosła 200 000,00 zł netto (brutto 244 000,00 zł).

Spółka (...) korzystała także ze środków finansowych G. Wyższej Szkoły (...) w formie cyklicznych pożyczek. W sprawie pożyczek w (...) pojawiał się B. O. (1) w towarzystwie (...), domagając się od kanclerza S. S. (1) ich udzielenia. Gdy S. S. (1) nie chciał ich udzielić, robiono mu awantury, domagając się natychmiastowej wypłaty danej pożyczki, pod groźbą jego zwolnienia z pracy. Gdy księgowa L. P. (1) poinformowała oskarżoną H. P. (1) o konieczności skompensowania pożyczek, ta skontaktowała się z B. O. (1), który telefonicznie wykrzychał księgowej, że może brać ze szkoły tyle pieniędzy ile chce i nic nie będzie kompensował. (...) zawarła ze spółką (...) następujące umowy pożyczek:

- umowa z dnia 15.07.2002 r. na kwotę 80 000 zł;
- umowa z dnia 25.07.2002 r. na kwotę 170 000 zł;
- umowa z dnia 23.10.2002 r. na kwotę 100 000 zł;
- umowa z dnia 06.12.2002 r. na kwotę 50 000 zł;
- umowa z dnia 04.02.2003 r. na kwotę 60 000 zł;
- umowa z dnia 028.02.2003 r. na kwotę 100 000,00 zł
- umowa z dnia z 30.07.2003 r. na kwotę 110 000 zł

Każdorazowo umowy te podpisali z ramienia spółki (...), zaś z ramienia (...) jej Kanclerz S. S. (1). Okres trwania tych umów określono od roku do pięciu lat, a oprocentowanie (za wyjątkiem pierwszej umowy) zawierało się w przedziale od 6% do 10,5% w skali roku (zmienione aneksami na 7%). Ponieważ umowy z (...) przewidywały możliwość rozliczania tych pożyczek poprzez potrącanie należności z nich wynikających z udziałów (...) w zyskach (...), uczelnia korzystała z tej formy rozliczeń w części dot. odsetek. Spółka (...) nie spłacała natomiast kwot głównych wynikających z pożyczek.

Dowód: zeznania W. T. (1) k. 212-217, 1452-1453, 2487 – 2492, 2528 – 2535, 3223, 3705-3707, 4486 – 4489, zeznania M. K. k. 229-234, 1496-1496- (...), 2064-2065, (...), (...), (...), (...), zeznania L. P. (1) k. 371-375, 1237-1238, 2572-2580, 3286-3287, zeznania J. D. k. 503-508, 2571 - 2572, 3257, 3711, 4503 - 4504 , częściowo zeznania A. O. –k. 674-679, 2552 – 2555, 3239, 3708; zeznania S. S. (1) – k. 327-332, 803-807, 881-883, 2087-2090, 2458, 3194, 3558, 4476v – 4478, umowa A. z (...) k. 342-346; opinia w sprawie świadczeń otrzymywanych przez założyciela niepublicznej wyższej szkoły zawodowej wypłacanych przez szkołę k. 347-354, umowy o pracę, karty wynagrodzeń i informacje podatkowe k. 376-389, umowa nr (...) k. 1386-1388, komunikat nr 7/2000 Rektora Wyższej Szkoły (...) k. 1390, pismo MEN do Rektora (...) k. 1391, pokwitowanie wpłaty k. 1392, zeznania E. G. k. 674-679, 2552 – 2555, 3239, 3708 , opinia prawna k. 1537-1545, decyzja (...) z dnia 3 września 2002 r. o przekształceniu w uczelnie niepaństwową k.

1578-1580, decyzja (...) z dnia 3 września 2012 r. o zatwierdzeniu statutu k. 1581 ; częściowo wyjaśnienia H. P. (1) – k. 448-452, 456, 1050 – 1054, 1148-1152, 2080-2082, 2462-2464, 3168-3169, 3192 – 3194, 3551-3553, 4505- 4509; faktury VAT – k. 38-49 załącznik nr 1 do akt; umowy –k. 7-21 załącznik nr 1

W dniu 25 czerwca 2003r. sporządzone zostało sprawozdanie Rady Nadzorczej (...) sp. z o.o. z działalności za rok 2002. H. P. (1) podpisała się na tym sprawozdaniu za członka rady nadzorczej – I. P. (1), z inspiracji B. O. (1). Razem z B. O. (1) nakłaniała także Z. M. do podpisania tego sprawozdania, wprowadzając go w błąd, co do tego, czego dotyczy wskazany dokument.

Dowód: częściowo wyjaśnienia H. P. (1) – k. 448-452, 456, 1050 – 1054, 1148-1152, 2080-2082, 2462-2464, 3168-3169, 3192 – 3194, 3551-3553, 4505- 4509; zeznania I. P. (1) – k. 358-359, 2545 – 2547, 3256-3257, 3709; zeznania Z. M. –k. 62-68, 2483 – 2487, 3223, 3708-3709; sprawozdanie –k. 50-51 załącznika nr 1 do akt

W dniu 27 marca 2000r. przez B. O. (1) i jego córkę A. O. zostało utworzone Przedsiębiorstwo (...) Spółka z o.o. z siedzibą w P.. Na jednoosobowe stanowisko Zarządu Spółki powołany został jako Dyrektor B. O. (1). W maju 2001 r. podwyższono kapitał zakładowy C. M.. Nowe udziały stanowiły wkłady niepieniężne w postaci weksli własnych H. P. (1). H. P. (1) została także formalnie zatrudniona w spółce od dnia 15.05.2000r. Spółka ta miała zajmować się wg. (...) szkolnictwem oraz pozostałą działalnością usługową polegającą głównie na prowadzeniu czynności administracyjnych związanych z obsługą procesu rekrutacji do uczelni.

W celu pozyskania pieniędzy z (...) w dniu 8 maja 2000r. B. O. (1) i A. O. doprowadzili do zawarcia przez (...) umowy z C. M. (umowa nr (...)) dotyczącej zlecenia spółce (...) prowadzenia części obsługi procesu rekrutacji na studia wyższe, w tym: kompletowanie dokumentów związanych z przyjęciem na uczelnię, wypisywanie druków indeksów, legitymacji, identyfikatorów, a ponadto, po zakończeniu studiów wypisywanie dyplomów i dokumentów ukończenia uczelni. Według umowy, spółka (...) (jej Centrum I.-R.) miała pobierać 350 zł tytułem opłaty rekrutacyjnej oraz 50 zł tytułem opłaty za wyrobienie dokumentów studenckich od każdego studenta. Umowa ta została zawarta na czas działalności G. Wyższej Szkoły (...), a podpisali ją: ze strony uczelni rektor prof. W. T. (1) (na polecenie R. S.), ze strony Spółki (...), a w imieniu Centrum I. A. O.. W praktyce realizacja umowy polegała na obciążaniu G. Wyższej Szkoły (...) przez C. M. kwotą 400,00 zł od osoby za usługi administracyjne, pomimo, że kandydaci na studia sami wpłacali pieniądze na konto (...). Następnie Uczelnia rozliczała się ze Spółką.

Pismem z dnia 30 maja 2000 r. Ministerstwo w osobie Podsekretarza Stanu zwróciło Rektorowi (...) uwagę na stosowanie niezgodnych z prawem tj. Ustawą o wyższych szkołach zawodowych, praktyk polegających na przekazywaniu realizacji celów określonych w ustawie innym podmiotom w drodze umów. To szkoła była zobowiązana do przeprowadzenia rekrutacji na studia, prowadzenia dokumentacji studentów oraz gromadzenia w archiwum dokumentów absolwentów. W piśmie tym było jednocześnie wezwanie Rektora do przedłożenia w terminie 7 dni od otrzymania pisma udokumentowanych informacji o zaprzestaniu działań naruszających przepisy Ustawy o wyższych szkołach zawodowych.

W dniu 1 października 2000 r. B. O. (1) w imieniu spółki (...) i S. S. (1) w imieniu (...) zawarli umowę on (...) poszerzając poprzednią o niekorzystne dla (...) warunki rozwiązania umowy, zgodnie z którymi, w przypadku rozwiązania umowy przez (...), spółce (...) miało przysługiwać odszkodowanie w wysokości 80 % utraconych przychodów z rocznej rekrutacji, nie więcej niż 400.000 zł. Ta umowa również miała na celu wyprowadzanie środków z (...), w tym z tytułu jej zerwania przez Uczelnię.

Pismem z dnia 22 stycznia 2001 r. G. Wyższa Szkoła (...) rozwiązała ze Spółką (...) umowę nr (...) z dniem 23 stycznia 2001 r. ze skutkiem natychmiastowym. W konsekwencji (...) zmuszona była zapłacić wskazane w umowie odszkodowanie. Na żądanie B. O. (1) (...) podpisała także w dniu 14.05.2001r. umowę pożyczki ze spółką (...), na mocy której (...) pożyczła C. M. kwotę 300.000 zł.

Spółka (...) była także zasilana pożyczkami ze spółki (...), których źródłem były z kolei pożyczki uzyskane przez A. od (...). Na umowach pożyczek między spółką (...) a spółką (...) podpisywała się za B. O. (1) i A. O., za ich zgodą.

Dowód: zeznania W. T. (1) k. 212-217, 1452-1453, 2487 – 2492, 2528 – 2535, 3223, 3705-3707, 4486 – 4489, zeznania M. K. k. 229-234, 1496-1496- (...), 2064-2065, (...), (...), (...), (...); zeznania S. S. (1) – k. 327-332, 803-807, 881-883, 2087-2090, 2458, 3194, 3558, 4476v – 4478, , zeznania L. P. (1) k. 371-375, 1237-1238, 2572-2580, , (...)- (...), zeznania J. D. k. 503-508, 2571 - 2572, 3257, 3711, 4503 - 4504, deklaracje podatkowe i inne dokumenty finansowe k. 31-37, rachunek zysków i strat k. 147-150, 155-156, opinia biegłego księgowego dot. ustalenia wysokości szkód poniesionych przez (...) w okresie od 2000 – 2001 r. k. 1510-1518, dokumentacja finansowa związana z (...) (lokata i wyciąg z konta) k. 1582-1584, zeznania R. W. k. 1598-1599, umowa z C. M. – k. 1386, informacja z ZUS – k. 361 – 363, opinia biegłego księgowego –k. 1510-1518, 1779-1809, oświadczenie C. M. –k. 2161, umowy z C. M. –k. 3- 6 załącznik nr 1; odpis z rejestru przedsiębiorców – k. 120-146 załącznik nr 1, wniosek o rejestrację C. M. –k. 69-77 załącznik nr 1; wyjaśnienia H. P. (1) – k. 1050 - 1053

G. Wyższa Szkoła (...) reprezentowana przez kanclerza S. S. (1) zawarła także niekorzystne dla siebie umowy ze spółką (...) sp.z o.o. W dniu 03.07.2000r. S. S. (1) podpisał w imieniu (...) z Dyrektorem Generalnym spółki (...) umowę cesji praw z tytułu wierzytelności w postaci niezapłaconej subwencji oświatowej w kwocie 68.000 zł. W zamian, zgodnie z umową (...) przekazała na konto spółki (...) taką samą kwotę – 68.000 zł. Następnie umową z dnia 04.09.2001r. (...) przekazała spółce (...) kwotę 180.000 zł jako darowiznę. Strony reprezentowali S. S. (1) ((...)) i R. S. (Miscellanea).

Dowód: umowy –k. 1-2 załącznik nr 1 do akt, zeznania S. S. (1) –k. 327-332, 803-807, 881-883, 2087-2090, 2458, 3194, 3558, 4476v - 4478

A. O., B. O. (1) i R. S. otrzymywali wysokie wynagrodzenia. Niezależnie od tego jednak otrzymywali także wysokie nagrody za „szczególne zasługi, zaangażowanie i osiągnięcia dla dobra G. Wyższej Szkoły (...)”. R. S. otrzymał w okresie od (...) do (...) nagrody w wysokościach: 18 500,00 zł, 26 000,00 zł i 40 000,00 zł (nagroda przyznana w m-cu sierpniu 2003 r.), B. O. (1): 20 000,00 zł, 40 000,00 zł i 40 000,00 zł (nagroda przyznana w m-cu wrześniu 2003 r.) zaś A. O. otrzymała trzy nagrody po 32 000,00 zł (ostatnia nagroda przyznana w m-cu wrześniu 2003 r.).

Ponadto jak wynika z innych dowodów okazało się, że część osób była formalnie zatrudniana na pełnych etatach w kilku jednostkach pobierając w każdej z nich wynagrodzenie, nie świadcząc jednak rzeczywistej stałej pracy w tych jednostkach. I tak:

- B. O. (1) był przez cały 2002 r. zatrudniony w Spółce (...) jako dyrektor i pobierał od maja wynagrodzenie w kwocie 500,00 zł miesięcznie, jako dyrektor pracował w Spółce (...), pobierając wynagrodzenie od lutego w kwocie 2 000.00 zł miesięcznie, w G. Wyższej Szkole (...) zatrudniony był od 1 listopada 2000 r., z dniem 6 lutego 2002 r. z wynagrodzeniem miesięcznym 20 000,00 zł oraz w Wyższej Szkole (...) jako Kanclerz zatrudniony z dniem jej powstania z wynagrodzeniem 2 000,00 zł miesięcznie. W rzeczywistości B. O. (1) nie świadczył pracy w żadnym z tych podmiotów

- H. P. (1) była formalnie zatrudniona od 15 maja 2000 r. w Spółce (...), z tym, że od 1 grudnia 2001 r. korzystała z urlopu bezpłatnego pracując jednocześnie w trzech pozostałych jednostkach, tj. w Spółce (...) od marca 2002 r. z wynagrodzeniem 1 500,00 zł miesięcznie, w (...) od 1 kwietnia 2002 r. jako specjalista ds. rekrutacji z wynagrodzeniem miesięcznym początkowo 2000,00 zł, a od czerwca 2003 z wynagrodzeniem miesięcznym 3500,00 zł. Umowy o pracę w (...) podpisywał z nią kanclerz S. S. (1), pod naciskiem B. O. (1). W rzeczywistości H. P. (1) od czasu zachowania B. O. (1) pojawiała się w (...) nie jako pracownik, ale jako osoba towarzysząca B. O. (1) bądź jako osoba przekazująca polecenia B. O. (1).

- A. O. była zatrudniona jednocześnie przed rokiem 2002 w dwóch jednostkach, tj. Spółce (...) jako zastępca Dyrektora Spółki od dnia 15 maja 2000 oraz w 1 września 2000 r. w (...). Decyzją kanclerza S. S. (1), wydaną pod naciskiem A.

O. i B. O. (1) została ona z dniem 3 sierpnia przeniesiona w (...) na stanowisko Dyrektora Generalnego G. Wyższej Szkoły (...) z wynagrodzeniem 16.000 zł miesięcznie. W rzeczywistości nie świadczyła tej pracy.

- W (...) pracowała także formalnie A. L. – córka R. S.. S. S. (2) , jako kanclerz uczelni zawarł z nią umowę o pracę w dniu 1.03.2002r. Według umowy miała ona pracować jako główny specjalista ds. marketingu z wynagrodzeniem 5000 zł miesięcznie. W rzeczywistości A. L. nie świadczyła pracy w (...).

- R. S. zatrudniony był jako Przewodniczący Rady (...) w (...). Pismem z dnia 4 września 2002r. został poinformowany przez kanclerza S. S. (1) o przeniesieniu go na stanowisko konsultanta ds. programowych, za tym samym wynagrodzeniem co dotychczas – 18.450 zł. S. S. (1) zrobił to pod naciskiem B. O. (1) i A. O.. W rzeczywistości R. S. nie świadczył w (...) pracy – nie przebywał w wymaganych godzinach w miejscu zatrudnienia.

- W (...) formalnie zatrudniona była także E. O. – była żona B. O. (1). Decyzją kanclerza S. S. (1) z dnia 30.06.2003r., wydaną pod naciskiem A. O., E. O. została przeniesiona na stanowisko specjalisty ds. organizacji. W rzeczywistości nie świadczyła pracy w (...).

Dowód: zeznania S. S. (1) – k. 327-332, 803-807, 881-883, 2087-2090, 2458, 3194, 3558, 4476v – 4478 , zeznania W. T. (1) k. 212-217, 1452-1453, 2487 – 2492, 2528 – 2535, 3223, 3705-3707, 4486 – 4489, zeznania M. K. k. 229-234, 1496-1496- (...), 2064-2065, (...), (...), (...), (...), , zeznania L. P. (1) k. 371-375, 1237-1238, 2572-2580, 3286-3287, zeznania J. D. k. 503-508, 2571 - 2572, 3257, 3711, 4503 - 4504 , częściowo zeznania A. O. –k. 674-679, 2552 – 2555, 3239, 3708; częściowo zeznania E. S. – 464-469, (...) - (...), 2098-2100, (...) - (...), (...), (...), zeznania A. L. –k. 859- 862, 2469, 3217, 3554, 4485- 4486, częściowo zeznania R. S. –k. 848-851, 852-855, 881-883, 997-1000, 1055-1058, kopie protokołów z kart 1099-, 2094-2096, (...); umowy o pracę –k. 22-27 załącznik nr 1; umowa o pracę k. 26, protokół u Uchwały Nadzwyczajnego Zgromadzenia Wspólników k. 27-29, umowy o pracę, karty wynagrodzeń, informacje podatkowe, informacje o przeniesieniu na inne stanowisko k. 376-389, 471, 1911-1924, 1961-1963, informacja o zatrudnieniu w (...) k. 409, zaświadczenie k. 470, informacja Urzędu Skarbowego o dochodach S. S. (1) k. 523-524, zestawienie wypłaconych wynagrodzeń k. 730-733, 737, umowy o pracę i przelewy k. 811-815, zestawienie wynagrodzenia i udzielonych zapomóg k. 936-937, pismo A. o przyznaniu nagród k. 938-939, lista zatrudnionych k. 940-964, 1188-1192, zaświadczenie o zatrudnieniu k. 1247, opinia biegłego księgowego dot. ustalenia wysokości szkód poniesionych przez (...) w okresie od 2000 – 2001 r. k. 1510-1518, protokoły oględzin dokumentów k. 1725-1732, opinia (...) z dnia 10 marca 2004 r. k. 1779-1809, 2026-2055, odpisy orzeczeń Wydziału Pracy k. 2810, świadectwo pracy A. L. k. 3371-3372

H. P. (1) została poddana badaniu przez biegłych psychiatrów. Według opinii w stosunku do H. P. (1) nie mają zastosowania warunki określone w art. 31 § 1 lub 2 k.k. Biegli stwierdzili również, że stan zdrowia podejrzanej nie wpływa na jej poczytalność, jednakże może być okolicznością utrudniająca jej obronę

dowód : opinia sądowo-psychiatryczna - k. 716-718

Przesłuchana po raz pierwszy w charakterze podejrzanej H. P. (1) (obecnie M.) nie przyznała się do popełnienia zarzucanych jej przestępstw. W toku czynności podała, iż jej rola ograniczała się tylko i wyłącznie do zawożenia faktur, które wypisywała jako osoba uprawniona w Spółce (...), do księgowości w G. Wyższej Szkoły (...) w ramach wykonanych usług doradczych. Odnośnie zakresu i rodzaju świadczonych usług nie miała pojęcia, gdyż tym całkowicie zajmowała się A. O.. Czasami słyszała od pracowników uczelni, że te usługi są fikcją, ale nie zajmowała się tym, gdyż to należało do A. O. i B. O. (1). Podejrzana zanegowała fakt podrobienia protokołu z posiedzenia Rady Nadzorczej spółki (...). Ponownie przesłuchana w charakterze podejrzanej, H. P. (1) szczegółowo opisała okoliczności dotyczące wystawiania faktur VAT i sporządzania tzw. podkładek dotyczących fikcyjnych usług doradczych. Podejrzana opisała również okoliczności dotyczące podrabiania poszczególnych dokumentów. (...) dotyczące podrabiania podpisów A. O. na umowach pożyczek zostały wyłączone do odrębnego postępowania (k. 1130-1134). Ponownie przesłuchania H. P. (1) przyznała się częściowo z tym, że wskazała, iż nie wydawała poleceń Kanclerzowi S., ponieważ nie miała takich uprawnień, nie była pracownikiem Miscellanea, nie są jej znane umowy z 4 września 2001 r. na rzecz spółki (...), z dnia 1 października 2000 r. o świadczenie usług rekrutacyjnych przez Spółkę (...) obciążające karą 400

000,00 zł (...). Podejrzana wskazała, że nie miała również wpływu, co do pozostałych umów pożyczek i umów o pracę A. L., R. S., E. O., A. O., B. O. (1) (k. 2082). W toku postępowania przed Sądem, oskarżona nie przyznała się do popełnienia zarzucanych jej czynów, odmówiła składania wyjaśnień i podtrzymała swoje pierwsze wyjaśnienia z postępowania przygotowawczego, a te drugie i kolejne odwołała. Uprzednim przyznaniem okoliczności jak w zarzucie oskarżona tłumaczyła również sugestią prokuratora co do uchylecia tymczasowego aresztowania, a w czasie już pobytu na wolności również obawą, przed powtórным osadzeniem (k. 2460-2461). W toku postępowania przed Sądem, oskarżona nie przyznała się do popełnienia zarzucanych jej czynów poza podrobieniem podpisu I. P. (1) na prośbę B. O. (1). Podtrzymała również swoje pierwsze wyjaśnienia z postępowania przygotowawczego, a w tych drugich zaprzeczyła przyznaniu się do winy. W czasie innych przesłuchań oskarżona wskazywała, że pytania były tendencyjne. Generalnie dalsze przyznanie okoliczności jak w zarzucie oskarżona tłumaczyła ciężką sytuacją osobistą (podjęciem próby samobójstwa przez córkę) i sugestią prokuratora, co do wykorzystania jej przez A. i B. O. (1). (wyjaśnienia H. P. (1) –k. 448-452, 456, 1050 – 1054, 1148-1152, 2080-2082, 2462-2464, 3168-3169, 3192 – 3194, 3551-3553, 4505-4509)

Sąd zważył, co następuje:

Stan faktyczny w sprawie Sąd ustalił na podstawie zeznań świadków oraz dokumentów zgromadzonych w sprawie. Wskazać trzeba, że zeznania świadków, z uwagi na wieloosobowy charakter sprawy dotyczyły w znacznej mierze sposobu funkcjonowania (...) oraz opisywały zachowania innych osób, a jedynie w niewielkiej części samej H. P. (2). Tym nie mniej zeznania te były wystarczające do ustalenia rzeczywistej roli odgrywanej przez H. P. (3) w (...) i spółce (...) oraz jej świadomości co do zachodzących w Szkole procesów. Co oczywiste, do zeznań części ze świadków sąd podszedł z dużą ostrożnością, z uwagi na fakt wcześniejszego występowania świadków w roli oskarżonych. Podkreślenia jednak wymaga, że żadna z tych osób nie miała specjalnego interesu w składaniu niekorzystnych dla oskarżonej P. wyjaśnień czy zeznań, nie wpływało to bowiem na ich rolę procesową.

S. S. (1) w swoich zeznaniach wskazał, że H. P. (1) została fikcyjnie zatrudniona w (...) w charakterze specjalisty ds. marketingu z pensją 3500 zł brutto na polecenie B. O. (1), w rzeczywistości nie wykonywała żadnej pracy. Zeznał także, że oskarżona podpisywała faktury ze strony A.. „Zdarzało się tak, że P. przywoziła do mnie faktury bez tych materiałów wykonanych w ramach umowy. Nie zgadzałem się na przyjęcie takiego dokumentu. Kończyło się to tym, że po 15 minutach otrzymywałem telefon od A. O., która wrzeszcząc na mnie żądała natychmiastowego przyjęcia faktury do realizacji, a materiały miały być dołączone później”. (k. 329, 330). S. S. (1) wskazywał także w swoich zeznaniach (i wcześniejszych wyjaśnieniach) na fakt częstego towarzyszenia B. O. (1) i A. O. przez H. P. (1) w czasie rozmów o sprawach uczelni, również wtedy, gdy wymienieni zażądali od niego dokumentów dotyczących szkoły. W ocenie Sądu nie ma podstaw do kwestionowania tej części zeznań świadka. Są one bowiem dość szczegółowe oraz znajdują potwierdzenie w treści zeznań innych świadków. Na rozprawie, będąc już przesłuchiwanym w charakterze świadka oraz będąc już sam prawomocnie skazany, świadek zaczął częściowo wycofywać się ze swoich wcześniejszych zeznań, w szczególności w zakresie swojej odpowiedzialności za nieprawidłowości w (...). Starał się umniejszyć swoją winę, wypierając ze świadomości swój czynny udział w działaniu na niekorzyść szkoły, na skutek czego częściowo zaprzeczył, by zatrudnienie H. P. (1) miało charakter fikcyjny. Z drugiej strony jednak podtrzymał zasadniczo wcześniejsze zeznania. Dodał ponadto, że H. P. (1) mogła uczestniczyć w jego spotkaniach z B. O. (1), które odbywały się w szpitalu, gdy B. O. (1) chorował. Potwierdził także, że oskarżona przywoziła do niego faktury wystawione w imieniu spółki (...), za którymi nie szła żadna dokumentacja. Świadek zeznał nadto, że nie wie, czy H. P. (1), jako partnerka życiowa B. O. była wprowadzona w sprawy spółki. „Na pewno wiedziała o pewnych rzeczach. Jeśli przywoziła do niego faktury bez dokumentacji, to musiała mieć świadomość takiej działalności... Nie sądzę, by pani P. była decyzyjna, ale jakimiś informacjami pan O. na pewno się z nią dzielił. Domyślam się, że posiadała informacje w związku z A. lub (...), przekazywała w formie ustnej polecenia od pana O.”. Powyższe znajduje odzwierciedlenie w zeznaniach innych osób – L. P. (1), W. T. (1), M. K. oraz w części dokumentów. Sąd uznał zeznania świadka w tym zakresie za wiarygodne.

Do zeznań **A. O. A. S. (1)** Sąd podszedł z ostrożnością, z uwagi na fakt, że występowała ona wcześniej w charakterze oskarżonej oraz z uwagi na treść zeznań świadków, w których wymieniona przedstawiona została jako osoba decyzyjna oraz jeden z głównych sprawców działania na szkodę (...). Sąd dał wiarę wymienionej częściowo, choćby w zakresie

tego, że B. O. i H. P. byli jedynymi osobami zatrudnionymi przez spółkę (...). Świadek, będąc oskarżoną, przedstawiała się jako osoba wykonująca jedynie polecenia ojca i nie przyznawała się do swojego udziału w przestępstwie (czemu dać wiary nie można). Wskazywała jednak wyraźnie, że umowa o usługi doradcze z firmą (...) miała charakter pozorny i została zawarta jedynie, by uzyskać od (...) środki finansowe. Umowy te miały zostać zawarte przy pomocy prawników z kancelarii prawniczej w S.. Co istotne, A. O. podała, że oskarżona H. P. (1) jeździła z B. O. (1) wszędzie, również do wskazanej kancelarii, była przy rozmowach z prawnikami. Dalej świadek wskazała także, że H. P. (1) zawoziła do uczelni (...) faktury z A. za fikcyjne usługi. Według A. O. H. P. (1) została także fikcyjnie zatrudniona w (...). Powyższe znajduje odzwierciedlenie w zeznaniach innych świadków, w tym L. P. (1). Jakkolwiek w swoich wyjaśnieniach A. O. starała się umniejszyć swoją rolę w procederze, to jednak zasadniczo odnośnie roli H. P. (1) można dać wiarę jej wyjaśnieniom złożonym na późniejszym etapie postępowania przygotowawczego. Podkreślić trzeba, że w toku konfrontacji A. O. z oskarżoną H. P. (1), A. O. wprost wskazała, że oskarżona miała świadomość, że nie wykonywano takich usług o jakich była mowa na fakturach wystawionych przez spółkę (...). H. P. (1) informowała także A. O. o konieczności zrobienia tzw. podkładek pod fikcyjne faktury.

Istotne w sprawie były zeznania (wcześniejsze wyjaśnienia) **B. O. (1)**, który co prawda początkowo nie przyznawał się do popełnienia zarzucanych mu czynów, potem jednak opisał proceder wyprowadzania pieniędzy z (...) oraz opisał rolę swojej partnerki H. P. (1). Świadek przyznał, że H. P. (1) podpisała się za I. P. (2) na protokole rady nadzorczej (za co została już prawomocnie skazana), podpisywała się także za niego samego na fakturach wystawianych przez A. i C.-M., bowiem z uwagi na chorobę pisał niestarannie. Oświadczył także, że za zgodą jego córki, H. P. (1) podpisywała się także za A. O. na dokumentach spółek. Co więcej B. O. (1) stwierdził, że H. P. (1) wiedziała, że faktury wystawiane przez A. to fikcja, że ani on ani ona nie świadczyli żadnych usług. Potwierdził także, że on, jego żona, oskarżona, jego córka oraz córka R. S. byli fikcyjnie zatrudnieni. Dodał, że nie wie dlaczego H. P. wypiera się wiedzy na temat tego co się działo w spółkach i (...). W toku ostatnich wyjaśnień złożonych przed śmiercią świadek odwołał poprzednie wyjaśnienia, w których przyznał się do winy, twierdząc, że wyjaśnił tak, bo chciał, by jego córka i oskarżona opuściły areszt. W ocenie Sądu za wiarygodne można uznać wyjaśnienia świadka złożone w toku postępowania przygotowawczego, w których przyznał się do winy i opisał rolę H. P. (1), bowiem pokrywają się one z zeznaniami z tego samego okresu B. S. oraz świadków L. P., W. T., Z. K. oraz z zeznaniami A. O. i pozostałych świadków.

Osoba H. P. (1) pojawia się także w zeznaniach **W. T. (1)**, głównie tych złożonych już na rozprawie dotyczącej samej H. P. (1) (co wynika zapewne z faktu, że H. P. (1) była osobą mniej istotną od rodziny O. i świadkowi wcześniej nie zadawano pytań na temat tej oskarżonej). Świadek zeznał, że H. P. pojawiała się w uczelni i towarzyszyła panu O., była kiedyś na spotkaniu założycieli, była obecna na spotkaniach z panem O., które dotyczyły spraw uczelni. Zdaniem świadka oskarżona musiała mieć jakąś wiedzę, co się dzieje w spółce i szkole, skoro uczestniczyła w spotkaniach będących przedmiotem sporów. Świadek przyznał także, że H. P. (1) nie była osobą aktywną w czasie tych spotkań, ale była osobą „po tamtej stronie”. Powyższe zeznania pokrywają się z zeznaniami S. S. (1). Nie ma podstaw do ich kwestionowania. Świadek w toku licznych zeznań szczegółowo i logicznie opisał sposób funkcjonowania szkoły i nieprawidłowości, jakich dokonywali w spółce (...).

Zeznania W. T. (1) znajdują odzwierciedlenie w zeznaniach **M. K.**, który podobnie jak w.w świadek wskazał, że H. P. (1) została przedstawiona jako osoba współpracująca z państwem O. i jako partnerka pana O.. Parę razy przychodziła razem z B. O. (1) na spotkania związane ze szkołą. Według świadka na tych spotkaniach „potrafiła szpilę wbić”, nie była to osoba pozostająca tylko na uboczu, zabierała głos. Świadek wskazał także, że H. P. (1) została zatrudniona jako sekretarka w spółce (...). Zeznania tego świadka, podobnie jak zeznania W. T. (1) i S. S. (1) potwierdzają fakt uczestnictwa H. P. (1) w spotkaniach dotyczących szkoły i spółki (...), a także to że wymieniona pojawiała się w szkole. Sąd dał wiarę tym zeznaniom. Zarówno W. T. (1) jak i M. K. pełnili w szkole funkcje dydaktyczne, nie zajmowali się finansami, nie mieli więc wiedzy na temat ewentualnego udziału oskarżonej w transakcjach finansowych. Z drugiej strony, jako nieliczni, na spotkaniach z B. O. (1) i jego córką, z udziałem H. P. (1), gdy tylko tą wiedzę posiadli, bronili szkoły przed wyprowadzaniem z niej pieniędzy przez O., wchodzili w spór z nimi. H. P. (1) była świadkiem tych kłótni. Choćby słuchając ich, musiała nabrać wiedzy na temat przestępczej działalności B. i A. O..

Pewne znaczenie w sprawie miały zeznania **Z. M.** – byłego rektora (...), który potwierdził, że H. P. (1) opiekowała się B. O. (1) w szpitalu, wskazał także że w czasie jednego z ważnych spotkań z wymienionym, które miało miejsce w samochodzie, B. O. (1) towarzyszyła H. P. (1), co potwierdza wersję przedstawianą przez innych świadków, że oskarżona prawie zawsze towarzyszyła B. O. (1) w rozmowach z innymi ważnymi pracownikami szkoły. Dalej świadek podał także, że słyszał o powołaniu H. P. (1) do rady nadzorczej (...). Nie ma podstaw do kwestionowania zeznań tego świadka. Są one spójne i konsekwentne. Zeznania tego świadka, jak i wyżej wymienionych świadków znajdują także potwierdzenie w zeznaniach **J. D.** - audytora w (...), która wskazała, że H. P. (1), choć w bierny sposób, uczestniczyła w jej spotkaniach z B. O. (1). Zdaniem świadka H. P. (1) nie sprawiała jednocześnie wrażenia „spryciary”, która się „szarogęsi”. Brak jest podstaw do kwestionowania zeznań tego świadka.

Kolejnym świadkiem w sprawie była **K. B.** – sekretarka w firmie (...). Jej zeznania mają znaczenie o tyle, że świadek zeznała, że rozmowy w sprawie pracy prowadziła z B. O. (1) i H. P. (1), która była obecna przy tych rozmowach. Powyższe potwierdza w/w tezę o częstym towarzyszeniu B. O. przez oskarżoną.

Pewne znaczenie w sprawie miały także zeznania **J. S.**, zatrudnionej najpierw w (...) Centrum (...) jako nauczyciel, następnie będącej także członkiem senatu (...). Świadek opisała sposób funkcjonowania liceum w P. oraz częściowo powiązania pomiędzy szkołą w P., (...), spółką (...) i A.. Odnośnie H. P. (1) świadek wskazała, że H. P. (1) była dyrektorem (...) Centrum (...). Była też zatrudniona w A. jako asystentka dyrektora. Wskazała także, że w ramach Wyższej Szkoły (...) w P. H. P. (1) była prawą ręką B. O. (1). Gdy świadek zapytała oskarżonej o wynagrodzenie za pracę w Senacie (...), oskarżona odpowiedziała, że pieniędzy nie dostała ponieważ szkoła ma problemy finansowe. Poddała także, że to H. P. (1) brała od niej dane do PITu, a pismo na tym dokumencie jest pismem H. P. (1). Świadek opisała także, że bez jej wiedzy została wybrana do rady nadzorczej spółki (...). Nadto raz została zaczepiona przez B. O. i H. P., by podpisała sprawozdanie z posiedzeń senatu (...). Zeznania tego świadka pokrywają się z zeznaniami Z. M. i M. K.. Zeznania te można uznać za wiarygodne.

Istotne dla opisanie roli H. P. (1) w (...) były zeznania **D. P. i U. R.**, które w (...) zajmowały się płacami. Obie wskazały, że B. O. (1) prosił je o pomoc o w nauczaniu H. P. (1) kwestii płacowych dotyczących Wyższej Szkoły (...) w P.. Początkowo próbowały to zrobić. Potem natomiast H. P. (1) przyjeżdżała, przekazując im ustne polecenia B. O. (1) odnośnie tworzenia dokumentacji płacowych, bez dostarczania dokumentów źródłowych. Potem wszystkie polecenia przekazywała telefonicznie. Na pytania o dokumenty źródłowe H. P. (1) odpowiadała, że posiada dokumenty źródłowe. Zdarzało się, że oskarżona przekazywała błędne informacje, które potem trzeba było prostować lub dorabiać dokumenty źródłowe do już wypłaconego wynagrodzenia. Świadek P. wskazała, że prośba pani P. była „propozycją nie do odrzucenia” z uwagi na pozycję pani P. będącej w bliskim związku z B. O. (1). Podobnie sytuacja wyglądała jeśli chodzi o dokumentację spółki (...) – dane, które świadek miała wypisać na dokumentach też przekazywała jej pani P.. Oskarżona, według świadka, zawsze jeździła razem z O.. Na początku H. P. (1) siedziała w dziale rekrutacji, potem świadek nie widziała już jej w pracy. Oskarżona przyjeżdżała z B. O. (1) także wtedy, kiedy oboje chcieli, by D. P. sporządziła korektę dokumentów. Pojawiła się także na spotkaniu z B. O. (1) i A. O.. Jak już wcześniej wskazano, zbieżne zeznania złożyła także U. R.. Zeznania obu świadków są szczegółowe i wzajemnie się uzupełniają. Mogą być uznane za wiarygodne.

Istotne znaczenie w sprawie miały także zeznania **L. P. (1)**. Potwierdzały one zeznania W. T. (1) i M. K. co do nieprawidłowości w (...) i roli spółki (...). Odnośnie oskarżonej H. P. (1) świadek wskazała, że H. P. (1) w imieniu spółki (...) wystawiała faktury VAT za rzekome usługi konsultingowe, które to faktury były osobiście przywożone przez oskarżoną bądź przez B. O.. Przyjmował faktury kanclerz. Do faktur tych nie dołączano żadnej podkładki, materiałów, które stwarzałyby pozory świadczenia przez A. usług. Zeznania L. P. (1) znajdują także potwierdzenie w zeznaniach U. R. i D. P.. Również bowiem L. P. (1) miała uczyć H. P. (1) – zasad księgowości. W przypadku odmowy mogła spodziewać się utraty pracy. Z zeznań świadka wynika także, że H. P. (1) orientowała się w sytuacji majątkowej Wyższej Szkoły (...) w P.. Świadek podała także, że zwracała uwagę B. O. i H. P. na bałagan w dokumentach spółki (...) - M.. Odnośnie pożyczek udzielonych przez (...) spółce (...), w szkole pojawiał się O., najczęściej w towarzystwie H. P., z żądaniem,

że potrzebują pieniędzy, robili karczemne awantury. W ocenie Sądu zeznania świadka należy uznać za wiarygodne, pokrywają się z pozostałym materiałem dowodowym.

Więszego znaczenia w sprawie dla ustalenia odpowiedzialności oskarżonej nie miały zeznania **A. L.**, która była jedynie fikcyjnie zatrudniona w (...), w związku z czym nie miała do czynienia z oskarżoną. Istotne dla rozstrzygnięcia w przedmiocie zarzutu nie są także zeznania **I. P. (1)**, który podał jedynie, że zna H. P. (1) z (...), ale w szkole tej raczej nie pełniła żadnej funkcji, ewentualnie w spółce (...). Nie ma jednak podstaw do kwestionowania zeznań tego świadka. Na temat H. P. (1) nie zeznawał także **E. G.** oraz de facto **K. K.**, **E. U.**, **R. Z. (1)** czy **K. S.** (wcześniej O.). Przydatne dla ustalenia odpowiedzialności oskarżonej nie były także zeznania **R. S.**. Pomimo, że wymieniony był istotnym świadkiem w sprawie pozostałych oskarżonych, nie wypowiadał się na temat samej H. P. (1). Wyjaśnień na temat oskarżonej nie złożyła także **E. S.**. Znaczenia w sprawie nie miały także zeznania M. R., R. Z. (2), A. S. (2), S. D., R. W., D. M. czy A. K..

Z wyżej opisanych zeznań wyłania się obraz H. P. (1) jako osoby co prawda nie decyzyjnej, ale będącej stale obecną przy boku B. O. (1), zarówno w czasie gdy częściej przyjeżdżał on do (...) jak i potem gdy z powodu choroby przebywał w szpitalu. Według świadków H. P. (1) miała uczestniczyć w rozmowach na temat finansów szkoły, powiązań ze spółką (...). Co więcej, przekazywała polecenia B. O. (1) dotyczące realizacji faktur ze spółki (...), a także sama wystawiała te faktury. Jej zachowanie względem innych pracowników (...) (L. P. (1), D. P., U. R. czy S. S. (1)) wskazują, że orientowała się ona co do tego, że wystawiane przez nią faktury dotyczą usług, które nie były w rzeczywistości wykonywane. O czynnej roli H. P. (1), jako prawej ręki B. O. (1), świadczą także dokumenty w postaci notatek służbowych pracowników (k. 335 – 340), związanych z otrzymaniem przez nich oświadczenia o zachowaniu tajemnicy służbowej. Z notatek tych wynika, że w spotkaniu z każdym z tych pracowników uczestniczyła obok B. O. i A. O. także H. P. (1) (pomimo tego, że formalnie była zatrudniona jako specjalista ds. rekrutacji). Oświadczenia te nie budzą wątpliwości co do wiarygodności, nie były także kwestionowane przez strony.

Za prawidłowo sporządzoną Sąd uznał opinię sądowo-psychiatryczną o oskarżonej (k. 716 – 718). Z opinii tej wynika, że inteligencja oskarżonej mieści się w granicach normy, a jej poczytalność w inkryminowanym czasie nie była ograniczona. Opinia ta została sporządzona przez doświadczonych biegłych i nie ma podstaw do jej kwestionowania.

Przy ustalaniu stanu faktycznego Sąd wziął także od uwagę szereg dokumentów związanych z osobą H. P. (1) – przedmiotowe i opisane w zarzucie faktury, umowy o pracę, protokoły przeszukania, zatrzymania. Autentyczność tych dokumentów nie budziła wątpliwości sądu.

Mając na uwadze powyższe dowody Sąd, co do zasady, nie dał wiary wyjaśnieniom H. P. (1). Nie można dać wiary wyjaśnieniom oskarżonej co do tego, że była ona realnie, a nie fikcyjnie, zatrudniona w (...) (oskarżona wskazała, że pracowała „w terenie”). Powyższemu zaprzeczają zeznania w.w świadków, w tym w szczególności A. O., czy częściowo S. S. (1). Nie można dać także wiary wyjaśnieniom oskarżonej co do tego, że to A. O. w imieniu spółki (...) wykonywała raporty dla (...), świadcząc tym samym usługi doradcze dla spółki (...), o których była mowa w umowie między (...) i A.. Powyższemu zaprzeczyła bowiem sama A. O., która podkreślała, że H. P. (1) wiedziała, że faktury są fikcyjne. O braku takich raportów mówiły także L. P. (1) oraz S. S. (1). Oskarżona sama zresztą przyznała, że L. P. (1) czy S. S. odmawiali przyjęcia faktur bez wykonania usługi, o czym ona informowała B. O.. W późniejszych wyjaśnieniach (k. 1150) potwierdziła także, że miała świadomość, że ta umowa dotyczy jakichś lewych pieniędzy oraz że wie, że nikt w A. nie świadczył takich usług, a ona wystawiała faktury. Oskarżona w późniejszych wyjaśnieniach przyznała także, że jej zatrudnienie było fikcyjne. Oskarżona przyznała także, że wspólnie z B. O. wymyśliła, że zostanie wystawione fikcyjne KW pieniędzy do (...), a tam to przeliczono w ramach zwrotu udzielonej przez O. pożyczki. Oskarżona opisała także, że wiedziała o przekazaniu 100.000 zł z (...) do (...)M.. Wiedziała także o fikcyjnym zatrudnieniu O.. Przyznała także, że podrabiała podpisy A. O. na umowach pożyczek. Szczegółowość tych wyjaśnień nakazuje dać w tej części wiarę oskarżonej.

W toku kolejnych wyjaśnień oskarżona wyjaśniła, że nie spotkała się z umową cesji na rzecz spółki (...), ani umowa darowizny na rzecz tej spółki. Podała także, że nie miała wpływu na umowę o świadczeniu usług rekrutacyjnych przez

spółkę (...). Nie miała także wpływu na zawarcie umów o pracę z A. L., R. S., E. O., A. O. czy B. O. (1). Wyjaśniając po raz kolejny oskarżona wskazała, że w toku uprzednich zeznań, gdzie częściowo de facto przyznała się do winy, nie wyjaśniała w pełni świadomie, była bowiem zastraszona. Przed Sądem w ostatnim składzie oskarżona starała się przedstawić się w roli ofiary, nie przyznała się do winy. Przyznała, że wypisywała faktury na pożyczki na prośbę B. O. (1). Z tymi fakturami przychodziła do księgowej w G., która miała to sprawdzić. Oskarżona przyznała, że bywała na spotkaniach, w tym z prawnikami, ale nic z tego nie rozumiała. Dodała, że nigdy nie podjęłaby się wypisania fikcyjnych faktur.

Oceniając te wyjaśnienia oskarżonej wskazać trzeba, że były one chaotyczne i niekonsekwentne. Nie można dać wiary oskarżonej, że nie orientowała się w treści prowadzonych przy niej rozmów, skoro co innego wynika z treści części jej wyjaśnień, gdzie opisuje ona nie tylko fikcyjność umów jak i relacje finansowe pomiędzy poszczególnymi podmiotami. Mając powyższe na uwadze Sąd dał wiarę oskarżonej jedynie w zakresie w jakim jej wyjaśnienia pokrywają się z pozostałymi dowodowymi zgromadzonymi w sprawie.

W ocenie Sądu zgromadzony materiał dowodowy i ustalony stan faktyczny dał podstawy do przypisania oskarżonej działania, o którym mowa w akcie oskarżenia, z pewnymi modyfikacjami co do opisu czynu.

W akcie oskarżenia zarzucono H. P. (1) popełnienie przestępstwa z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 296 § 1, § 2, § 3 k.k. w zw. z art. 21 § 2 k.k. w zb. z art. 271 § 3 k.k. w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k., którego oskarżona miała dopuścić się wspólnie i w porozumieniu z B. O. (1), R. S. i A. O. i które miało polegać na nakłanianiu S. S. (1) do działania na niekorzyść (...) poprzez zawieranie niekorzystnych dla (...) umów oraz na posługiwaniu się dokumentami poświadczającymi nieprawdę. W ocenie Sądu istniały podstawy co do uznania oskarżonej za winną zarzucanego jej czynu co do zasady, choć z pewnymi modyfikacjami.

W pierwszej kolejności wskazać trzeba, że nie ulega wątpliwości, że w (...) dochodziło do nieprawidłowości i działania przez B. O. (1), A. O., R. S. i kanclerza szkoły – S. S. (1) na szkodę (...). Umowy podpisywane ze spółką (...) i spółką (...) miały na celu jedynie wyprowadzanie pieniędzy z (...), nie miały one bowiem potwierdzenia w rzeczywistości. Były to umowy na realizację usług, których w istocie spółki te nie realizowały. Nie ulega wątpliwości, że umowy zawierane przez (...) ze spółką (...) o świadczenie usług konsultingowych czy doradczych były umowami fikcyjnymi, a wystawione na ich podstawie faktury nie odzwierciedlały rzeczywistych zdarzeń. Przyznał to zarówno S. S. (1), B. O. (1) jak i A. O., a także, na pewnym etapie wyjaśnień, sama H. P. (1). O fikcyjności tych umów świadczy także fakt, że sama spółka (...) nie prowadziła de facto żadnej działalności, zatrudniając (i to tylko fikcyjnie) jedynie B. O. (1) i H. P. (1). Nie byli oni zdolni do świadczenia usług doradczych dla (...). Rola H. P. (1) w tym zakresie polegała na wystawianiu faktur w imieniu spółki (...), zawożeniu tych faktur do S. S. (1), czasem z tzw. „podkładkami” by można było uzasadnić wystawienie faktur. Gdy S. S. (1) sprzeciwiał się zapłaceniu za faktury bez pokrycia, H. P. (1) informowała o tym B. O. (1) lub A. O., którzy wówczas żądali od S. S. (1) realizacji faktury, pod groźbą zwolnienia S. S. z pracy.

Niekorzystne były także umowy pożyczki zawierane przez (...) ze skazanymi spółkami, a także umowy cesji praw i umowa darowizny ze spółką (...). Nie miały one ekonomicznego uzasadnienia. Ich celem było wzbogacenie się – głównie przez B. O. (1) i A. O., którzy traktowali G. Wyższą Szkołę (...) jak swoją własność, której środkami mogą swobodnie rozporządzać. Akta sprawy zawierają także dowody na to, że umowy o pracę zawarte przez (...) z A. L., R. S., E. O., A. O., B. O. (1), czy wreszcie samą H. P. (1), również miały charakter fikcyjny – osoby te w rzeczywistości nie świadczyły realnej pracy w (...). Podpisanie wskazanych umów (jak i przyznanie tym osobom nagród pracowniczych) było oczywistym działaniem na szkodę (...) przez kanclerza S. S. (1), z inspiracji B. O. (1) i A. O. i wypełniało znamiona przestępstwa z art. 296 § 1 k.k., a także z § 2 (działanie w celu osiągnięcia korzyści majątkowej) i §3 tego artykułu (wyrządzenie szkody w wielkich rozmiarach – powyżej 1 miliona złotych).

Jak wyżej wskazano, H. P. (1) zarzucono działanie wspólnie i w porozumieniu ze S. S. (1), B. O. (1), R. S. i A. O.. Tymczasem – w ocenie Sądu – działała ona raczej w porozumieniu z B. i A. O.. To bowiem ich polecenia przekazywała S. S. (1), L. P. (1) czy też D. P. i U. R.. W ocenie Sądu brak jest jednocześnie podstaw do twierdzenia, że H. P. (1) wydawała polecenia S. S. (1). Nie były to bowiem jej własne polecenia. Pomimo tego, że miała ona świadomość tego

czego polecenia dotyczą, nie były to jej własne decyzje. Zarówno w (...) jak i w spółkach (...) – M. H. P. (1) nie pełniła roli decyzyjnej, była raczej pomocnikiem, czy też prawą ręką B. O. (1). Przekazując S. S. (1) polecenia pochodzące od B. O. (1), a także czasem od A. O., H. P. (1) tym samym nakłaniała, podlegała go do popełnienia przestępstwa. Przestępstwo to polegało na zawieraniu przez kanclerza G. Wyższej Szkoły (...) ((...)) niekorzystnych dla szkoły i fikcyjnych umów ze spółkami (...) -M., które to umowy służyły de facto wyprowadzeniu pieniędzy z (...) do innych spółek. H. P. (1) miała świadomość istnienia wskazanego proceduru (co sama przyznała w jednych z wyjaśnień). H. P. (1) – jak wskazywali także świadkowie, bardzo często towarzyszyła B. O. (1) w rozmowach przeprowadzanych z kanclerzem czy pracownikami księgowości (...), dotyczących kwestii finansowych. Jako osoba towarzysząca B. O. (1), a także jako osoba wystawiająca faktury dla spółki (...) musiała mieć także świadomość istnienia i treści umów pożyczek między (...) a A., o czym zresztą świadczą także zeznania L. P. (1), z którą H. P. (1) rozmawiała na temat pożyczek udzielanych A., przekazując polecenia B. O. (1). Istnieją także podstawy do uznania, że H. P. (1) brała podobny udział w nakłanianiu do podpisania umowy o świadczenie usług ze spółką (...), taki był bowiem sposób działania B. O. (1) i jego córki Sam B. O. (1) w swoich ówczesnych wyjaśnieniach (k. 1122-1124) potwierdził także, że H. P. (1) podpisywała się jego imieniem i nazwiskiem na fakturach wystawionych z A. i C. M. – podpisywała za niego dokumenty, bowiem on z uwagi na chorobę bardzo źle pisał. B. O. (1) stwierdził także, że H. P. (5) wiedziała, co się dzieje w spółkach.

Błędnie natomiast w ocenie Sądu przyjęto w akcie oskarżenia (czego Sąd nie skorygował w wyroku), że H. P. (1) miała związek z umowami pomiędzy (...) a spółką (...), nie ma na to wystarczających dowodów w aktach sprawy. Umowy cesji praw z 3.07.2000r. i darowizny z 4.09.2001r. zostały podpisane przez S. S. (1) ze strony (...) oraz przez R. S. ze strony spółki (...), a więc bez bezpośredniego udziału B. O. (1). Prawdopodobnym jest, że był on (lub jego córka) inspiratorem do zawarcia tych umów, brak jest jednak dowodów na to, by H. P. (1) miała ze wskazanymi umowami związek i miała świadomość ich istnienia, zwłaszcza, że nie była ona nigdy zatrudniona w spółce (...). Sama także nigdy w swoich wyjaśnieniach nie wskazała na znajomość tych umów. Ujęcie wskazanych umów w treści orzeczenia było mimowolnym błędem i może podlegać modyfikacji przez Sąd Odwoławczy. Podobnie brak było podstaw do uznania, że H. P. (1) miała związek z fikcyjnymi umowami o pracę zawartymi przez (...) z A. L., R. S., E. O. czy A. O.. Zapewne miała świadomość istnienia części z tych umów, brak jednak dowodów na to, by w kwestii zawarcia tych umów kontaktowała się ona w imieniu B. O. (1) ze S. S. (1). Jednocześnie powyższe omyłki, z uwagi na aktualność pozostałych części zarzutu nie wpływa na treść orzeczenia o karze.

Odnosząc się ściślej do kwalifikacji prawnej przypisanego oskarżonej przestępstwa nie ulega wątpliwości, że nakłaniając S. S. (1), jako kanclerza (...) do podpisywania niekorzystnych z gospodarczego punktu widzenia umów, dostarczając mu faktury oraz inną dokumentację H. P. (1) (M.) wypełniała znamiona przestępstwa z art. 296 k.k. , w formie zjawiskowej podżegania (art. 18 § 2 k.k.). Działała przy tym w celu osiągnięcia korzyści majątkowej (art. 296 § 2 k.k.) – jeśli nie dla siebie, to dla B. O. (1), A. O. i spółki, której byli współwłaścicielami. Na skutek podpisania niekorzystnych umów ze spółkami (...) (de facto umów bez pokrycia), (...) poniosła szkodę majątkową w wielkich rozmiarach – powyżej 1.000.000 zł, wypłacając powyższym spółkom wynagrodzenie za usługi, których nie wykonano lub które z punktu widzenia spółki były niepotrzebne (art. 296 § 3 k.k.). Dodać należy, że będąc powiernikiem i towarzyszką B. O. (1) musiała mieć świadomość skali proceduru (art. 21 § 2 k.k.).

Działanie H. P. (1) wypełniło także znamiona przestępstwa z art. 271 § 3 k.k. Jako osoba upoważniona do wystawiania faktur (pracownik spółki (...)) wystawiała i podpisywała (za siebie lub za B. O. (1)) faktury VAT poświadczając w nich nieprawdę co do faktu wykonania usługi, wiedząc, że dana usługa nie została wykonana, czego dokonała w celu osiągnięcia korzyści majątkowej. Działała przy tym w wykonaniu czynu ciągłego (art. 12 k.k.).

Wymierzając oskarżonej karę Sąd kierował się przesłankami wskazanymi w art. 53 k.k., bacząc, by kara nie przekraczała stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu i zadośćczyniła zasadom sprawiedliwości społecznej, a także była zgodna z art. 443 k.k.

Jako okoliczności obciążające oskarżoną sąd wziął pod uwagę długotrwały sposób działania oskarżonej oraz skalę proceduru. Na korzyść oskarżonej można przypisać jej wcześniejszą niekaralność oraz fakt, że rola oskarżonej w

opisanym w stanie faktycznym procederze była podrzędna. Dodać należy, że od czasu popełnienia przestępstwa minęło wiele lat, a sama oskarżona nie popełniała kolejnych przestępstw.

Mając powyższe na uwadze Sąd wymierzył oskarżonej karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, a więc blisko dolnej granicy ustawowego zagrożenia. Wobec popełnienia przestępstwa w celu osiągnięcia korzyści majątkowej Sąd dodatkowo wymierzył oskarżonej karę grzywny w wymiarze 160 stawek dziennych po 20 złotych każda. Grzywny tej nie można uznać za surową w kontekście wysokości wyrządzonej szkody, a także możliwości zarobkowych oskarżonej. Dodać należy, że jednocześnie na poczet orzeczonej kary grzywny sąd zaliczył oskarżonej czas pozbawienia wolności w sprawie.

Jednocześnie wobec wcześniejszej niekaralności oskarżonej oraz dotychczasowego ustabilizowanego trybu życia Sąd uznał za zasadne zastosowanie wobec oskarżonej warunkowego zawieszenia wymierzonej kary pozbawienia wolności. Dla weryfikacji pozytywnej prognozy kryminologicznej sąd zastosował trzyletni okres próby.

Wobec sytuacji majątkowej oskarżonej oraz konieczności podziału kosztów pomiędzy pozostałych byłych współoskarżonych, Sąd obciążył oskarżoną kosztami postępowania w części, w kwocie 1.000 zł, zwalniając ją od obowiązku poniesienia pozostałych kosztów sądowych w sprawie.